

Kauffmann, arkitekt Lauritzen og byggeudvalget levende interesse for at være med til at løse den foreliggende opgave, som han tydeligt nok ikke betragtede som et rent forretningsanliggende, men tillige som en indsats for sit gamle land.

For at sikre sig et realistisk grundlag for en anmodning om en byggebevilling lod arkitekt Lauritzen i efteråret 1954, før han gik videre med kontraktforhandlingerne, sine rådgivende arkitekter i USA indhente udgiftsoverslag fra tre entreprenørfirmaer, hvoraf Sessinghaus & Østergaard var det ene. De anslog på grundlag af det foreliggende skitsemateriale byggesummen til ca. 800.000 \$, eksklusiv honorar.

Dette var efter arkitekt Lauritzens opfattelse et holdbart skøn.

Civilingeniør Østergaard forelagde derefter gennem arkitekt Lauritzen byggeudvalget et kontraktudkast, der blev nøje gennemgået både i København og Washington, hvor ambassadens sagfører gav en række råd med hensyn til den endelige udformning af kontraktens enkelte bestemmelser. Da det under de givne forhold ikke var muligt i kontrakten at fastsætte konventionalbod for overskridelse af den aftalte byggetid af 1 år, indføjedes der således på sagførerens forslag en bestemmelse om, at størrelsen af Sessinghaus & Østergaards honorar skulle kunne optages til revision, såfremt byggeriet blev forsinket af årsager, der kunne tilskrives firmaet. Bestemmelsen dannede samtidig et naturligt modstykke til en anden bestemmelse, hvorefter hono-

raret kunne forhøjes efter parternes overenskomst, såfremt byggetiden blev overskredet væsentligt af grunde, entreprenøren ikke var herre over.

Honoraret til Sessinghaus & Østergaard blev i kontrakten fastsat til 48.000 \$. Udgiftsoverslaget på 800.000 \$ dannede det faktiske grundlag for honorarberegning, og honoraret svarede, som det vil ses, til 6 pct. af den anslåede byggesum, hvilket efter det oplyste var noget mindre end sædvanligt i „cost-plus-fee“-kontrakter, der som regel forudsatte et honorar svarende til 7-8 pct. af den anslåede byggesum. Honoraret var fast. Det skulle ikke forhøjes, blot fordi den faktiske byggesum blev højere end 800.000 \$.

Kontrakten undertegnedes den 6. juni 1955 under forbehold af bevillingsmyndighedernes godkendelse. Når kontrakten blev underskrevet, før der forelå en byggebevilling, skyldtes det, at det derved blev muligt for arkitekt Lauritzen i den fulde udstrækning, han ønskede, og uden ekstra udgifter at gøre brug af entreprenørfirmaets bistand ved den videre projektering og forberedelserne til arbejdets praktiske tilrettelæggelse og gennemførelse. Alt hvad Sessinghaus & Østergaard betingede sig for denne bistand — der, som det vil vides, faktisk kom til at strække sig over flere år — var dækning af sine positive udlæg, såfremt det lykkedes at opnå de danske bevillingsmyndigheders tilslutning til byggeriets gennemførelse.

III.

Byggeriet.

Byggebevillingen blev som anført meddelt af finansudvalget ved dets skrivelse af 14. maj 1958 (aktstykke nr. 248) og lød på 8,5 mill. kr.

Arkitekt Lauritzen var på det tidspunkt i gang med at lægge den sidste hånd på projekteringsarbejdet og oplyste, at der formentlig ville gå 3-4 måneder, før jord- og byggearbejderne ville kunne påbegyndes i løbet af september 1958.

Byggeudvalget understregede for sit vedkommende over for arkitekten, at man lagde den største vægt på, at der ikke skete nogen overskridelse af byggebevillingen, og at man gik ud fra, at arkitekten drog omsorg for en sidste re-kalkulering af hele projektet, så såre projekteringsarbejdet var færdigt, og det dermed blev muligt at indhente de endelige og faste tilbud på de enkelte afsnit af byggeriet.